

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχείρης: Δ. Ι. ΤΑΙΚΟΛΙΟΥΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμινες συντρομὲς (δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἢ δὲν προπλερώσει τὴν συντρομή του.

20 λεφτὰ τὸ φύλλο. — Τὰ περισσέμενα φύλλα πουλοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' δὲν τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπιχείριστες σ' δὲν τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Τὸν Πολυλᾶ, ποὺ τοὺς συγκέντρωνε δὲν θεοῦνται, τὸν εἶχε τραβῆσει ἡ πολιτική.

Ἄπὸ τὴν Γερμανία δὲ Μαβίλης γέρισε στὴν Κέρκυρα. Ζοῦσεν ἔκει ἀποτραβηγμένος, ἔως τελευταῖα, δῆπο τὸ στρατιωτικὸ κίνημα ἔφερε τὴν Ἐθνοσυνέλευση καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῶν προσώπων στὴν κυβέρνηση τῶν δημοσίων. Ἡ ἐπανάσταση τῆς Κρήτης στὰ 96, κ' ἡ Ἡπειρο στὰ 97 τὸν εἰδανε πολεμιστὴ καὶ παλληκάρι. Ποιητὴς καὶ ρενέριτζες στὴν Κέρκυρα μὲ τὴν Τέχνη, στὴ συντροφιὰ τῶν βιβλίων καὶ τῶν φίλων, δσους τοῦ εἶχε ἀφῆσει δ Θάνατος. Εἶχε τὸ ἐνδιαχέρον πάντοτε ἀνοιχτὸ γιὰ διτὶ ἀνθρώπινο, καὶ σὲ κανένα δὲν μποροῦσε νὰ ταιριάσει καλύτερα δ στίχος τοῦ ποιητῆ — ἀνθρωπος εἴμι, πάντα τάνθρωπου μέλει μοι.

Ἄπὸ ἄλλη κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δράση τὸν κρατοῦσε μακριά ἡ θεωρητική του φύση, καὶ ἡ δριστικὴ ἀποτυχία στὴν Κέρκυρα τοῦ πολιτικοῦ κόμματος τοῦ Πολυλᾶ, καὶ ἡ γενικὴ ἐξαχρείωση. Γι' αὐτό, οὔτε ἀξιώματος θέλησε κανένα νὰ δεχτεῖ, οὔτε στὴν πολιτικὴ νὰ κατέβει, στὸ πλευρὸ τοῦ ἀντίθετου κόμματος, καθὼς τοῦ εἶχαν προτείνει, δταν ἀπέθανε δ Πολυλᾶς.

Ἡ τελευταία πολιτικὴ μεταβολὴ τὸν εἶχε γιομίσει ἀπὸ ἐθνικὴ αἰσιοδοξία. Τὴν εἶδε σὲ μιὰν ἀναγέννηση. Καὶ δταν τὸν ἐζήτησαν συντρεφο, συνεργάτη καὶ σύμμαχο στὸν πολιτικὸ ἀγώνα οἱ εὐγενικοὶ νέοι, καὶ ἀληθινὰ νέοι, τῶν Κορφῶν, δέχτηκε

δ Μαβίλης. Τὰ πολιτικὰ δὲν εἶτανε, βέβαιως ἡ ἀποστολὴ του. Στὴ Βουλὴ μίλησε δυὸ φορές, τὴν πρώτη γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἐκλογὴ συμπατριώτη του βουλευτῆ, καὶ τὴν ἄλλη, στὴν ιστορικὴ συζήτηση γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα. Τότε, σ' ἐκείνη τὴ μοναδικὴ ἀνεμοζάλη μέσα κ' ἔξω ἀπὸ τὴ Βουλὴ, δ Μαβίλης εἶτανε δ ιεροφάντης τῆς γλωσσικῆς ἴδεας. Ὁ λόγος του στὴ Βουλὴ εἶναι ιστορικός. Ὁ ποιητὴς δταν ἀπρομελέτητα ἔλεγε τὸ στίχο τοῦ Αἰσχύλου — κρείσσον τείχους βωμός, ἀρρηκτὸν σάκος, — εἶτανε πρόσωπο αἰσχύλειο. Τί φρόνημα! «Οχι πλέον χάριν ἐμοῦ, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ τοιούτον ἀρθρον». Τέτοια λόγια τὴν ὥρα ἐκείνη ἔνας Μαβίλης μποροῦσε νὰ τὰ πει. Ἡ Βουλὴ, ἐννοεῖται, ψήφισε τὸ ἀρθρο.

Τὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ Μαβίλη, ὃσο ἔχει ώς τώρα δημοσιευτεῖ, εἶναι λιγοστό. Εἴτε ἀπὸ μετριοφροσύνη εἴτε ἀπὸ συνείδηση καλλιτεχνικὰ ἐγωγεῖται, δ ποιητὴς δύσκολα ἀποφάσιζε νὰ φανερώνει στὸ δημόσιο τὰ ἔργα του. Ἡ ποίηση καὶ ἡ ποιητική του κρατιέται ἀπὸ τὶς ἴδιες ἀρχές ποὺ διατύπωσε στὴν θετερη ποιητικὴ περίοδό του δ Σολωμός, καὶ ποὺ συνοφίζονται: στὴν ὑποταγὴ δὲνων τῶν στοιχείων ποὺ συντρέχουνε στὸ ἔργο, στὸ νόημα τῆς Τέχνης. Τὸ νόημα αὐτὸ τῆς Τέχνης, ίσως ἀδρεστο κάπως γενικά, προκειμένου γιὰ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους» ἀνάπτυξε δ Σολωμός· στοὺς «Στοχασμούς» ποὺ συνοδεύουν τὸ ποίημα. Ἡ συγχώνευση τῆς Ἰδέας καὶ τῆς μορφῆς εἶναι δ θεμελιακὸς γιὰ τὸ καλλιτέχνημα δρος. Χωρὶς ἡ ποίηση νὰ περιορίζεται στὴν τεχνική, εἶναι δμως πάντοτε τέχνη, ἡ τέχνη τοῦ ρυθμικοῦ λόγου.

Ἡ λεπτόλογη προσοχὴ στὴ μορφή, ἀπόρραια τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, διακρίνει τὴν ποιητικὴ σχολὴ του Σολωμοῦ. Ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ γίνει κύριος τῆς Τέχνης του, δπως δ μουσικὸς καὶ δ ζωγράφος.

Ο Μαβίλης ἔχει τὸ αἰσθημα τῆς μορφῆς. Τὰ σονέτα τδυ, ποὺ κρατοῦν αὐστηρὰ τὸν κλασσικὸ τύπο, δὲν παραβαίνουν ποτὲ τοὺς λεπτότερους ρυθμοὺς καὶ μετρικοὺς κανόνες. Ἡ ρίμα εἶναι πλούσια. Ο στίχος ἔχει μιὰ κίνηση ἡρεμα εὐγενική· ἀλλοτε σφιχτὸς καὶ συμπλεγμένος, εἶναι πιὸ ἔσωτερος: δίνει τότε τὴ μελαγχολία τῶν θυμητικῶν ὀνείρων, τὴ συγκεντρωμένη λύπη τοῦ δειλινοῦ, ποὺ μαζεύονται σ' ἐνα δάκρυ. Ἀλλοτε ἔχει ἀπλωμα περισσότερο, εἶναι πιὸ ἀνοιχτός, πιὸ ἔξωτερος, καὶ ταιριάζει στὸ λυρισμὸ ποὺ δεχθεῖται. Ἀλλοτε πάλι δευτυλγεται μὲ ρευστές μαλακότητες καὶ μουσικότητες σ' ἐνα ρυθμὸ ἀτέλειωτο σὰν τὴ γαλανὴ κυματωσιὰ τῆς θάλασσας, καὶ στὸ κύλημα του ἡ ψυχή, σὲ ἀπαλὴ με-